

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **IZOWEN, a. s.**, IČO: 14891115,
sídlem Masarykovo náměstí 292, 436 01 Litvínov,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31 , 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2017, č. j. 43246/17/5100-41453-712277,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2017, č. j. 43246/17/5100-41453-712277, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 22. 2. 2017, č. j. 378509/17/2514-00540-506042. Tímto rozhodnutím správce daně nevyhověl návrhu žalobce na vyloučení majetku z daňové exekuce ze dne 26. 1. 2017 a vyslovil, že movitá věc – osobní automobil AUDI Q5 8R, barva červená metal, reg. zn. „X“, VIN: „X“, se nevylučuje z daňové exekuce nařízené exekučním příkazem č. j. 1997253/16/2514-00540-506042.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že rozhodnutím žalovaného bylo zkráceno její vlastnické právo, které nabyla řádným zaplacením leasingových splátek společnosti ŠkoFIN s. r. o. Žalobkyně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvedla, že předmětný osobní automobil nejprve nabyla společnost North Bohemia Coal s. r. o. (daňový subjekt), která jej převedla zajišťovacím převodem práva společnosti ŠkoFIN s. r. o. jako leasingovému pronajímateli. Následně společnost North Bohemia Coal s. r. o. převedla osobní automobil na žalobkyni, která poté doplatila všechny závazky plynoucí z leasingu tohoto automobilu. Žalobkyně uvedla, že žalovaný vytvořil podivnou právní konstrukci, podle které nebyla společnost North Bohemia Coal, s. r. o. vlastníkem automobilu, jelikož jej převedla na společnost ŠkoFIN, s. r. o. a kupní smlouva na předmětný osobní automobil mezi žalobkyní a společností North Bohemia Coal s. r. o. je absolutně neplatná z důvodu nemožnosti plnění a také pro zjevný rozpor s dobrými mravy, jelikož účelem smlouvy bylo vyvést majetek společnosti North Bohemia Coal s. r. o. Dle názoru žalobkyně taková konstrukce nemůže obstát, jelikož pokud společnost North Bohemia Coal s. r. o. nebyla vlastníkem osobního automobilu, nemohla ho tedy převádět, a tedy se nemohlo jednat o vyvážení majetku. A pokud s předmětným automobilem nemohla společnost North Bohemia Coal s. r. o. disponovat, jelikož nebyla v jejím majetku, ale v majetku společnosti ŠkoFIN s. r. o., tak ani na něj nelze vést daňovou exekuci proti společnosti North Bohemia Coal s. r. o. Dle žalobkyně se žalovaný soustředí především na kupní smlouvu a její platnost, ale ta dle žalobkyně není ve vztahu k zákonnosti postupu společnosti North Bohemia Coal s. r. o. podstatná. Žalobkyně závěrem uvedla, že v žádném případě nelze exekuci proti společnosti North Bohemia Coal s. r. o. na předmětný osobní automobil vést, neboť nepatří společnosti North Bohemia Coal s. r. o.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. K průběhu daňového řízení odkázal žalovaný na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na obsah správního spisu. Nesouhlasil s právními názory žalobkyně uvedenými v žalobě. Poukázal na to, že řádně žalobkyni seznámil s odlišným právním názorem a vyzval ji, aby se k němu vyjádřila, což žalobkyně neučinila. Tím, že se žalobkyně nevyjádřila k odlišnému názoru žalovaného, znemožnila žalovanému reagovat na její vyjádření v průběhu daňového řízení. Na základě toho žalovaný navrhuje, aby námitky žalobkyně soud zamítl, jelikož žalobkyně měla prostor se k nim vyjádřit v průběhu daňového řízení, ale neučinila tak.
4. Dále žalovaný konstatoval, že vyjádření žalobkyně v žalobě jsou vytržena z kontextu celého rozhodnutí a připomněl, že daňový subjekt a žalobkyně jsou kapitálově propojenými subjekty. K námitce týkající se vyvážení majetku žalovaný uvedl, že pouze tvrdil, že účelem uzavřené kupní smlouvy bylo vyvedení majetku, ne že k němu fakticky došlo. Žalobkyně také ve své argumentaci, týkající se vlastnictví předmětného automobilu, podle žalovaného zcela vypouští možnost, že by vlastníkem automobilu byla společnost North Bohemia Coal s. r. o. Dle žalovaného zajišťovacím převodem práva bylo vlastnické právo k osobnímu automobilu převedeno jen podmíněně a doplacením úvěru tento zajišťovací převod práva zanikl a vlastnické právo bylo převedeno zpět na společnost North Bohemia Coal s. r. o. Poukázal na to, že na základě výzvy č. j. 265347/15/2514-00540-505812 byla společnost North Bohemia Coal s. r. o. omezena v nakládání s majetkem. Z toho žalovaný dovodil, že ani po doplacení úvěru nemohla společnost North Bohemia Coal s. r. o. s předmětným osobním automobilem nakládat. Žalovaný nesouhlasil s námitkou žalobkyně, že kupní smlouva není podstatná, jelikož je prvotním předpokladem pro převod vlastnického práva. Uvedl, že kupní smlouva byla uzavřena v době, kdy společnost North Bohemia Coal s. r. o. nemohla s předmětným osobním automobilem nakládat, a proto jsou dány důvody absolutní neplatnosti kupní smlouvy. To má za následek, že vlastníkem osobního automobilu pro účely daňové exekuce je společnost North Bohemia Coal s. r. o., nikoli společnost ŠkoFIN s. r. o. či žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci řízení nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Správce daně dne 19. 8. 2016 vydal rozhodnutí č. j. 1923717/16/2514-00540-506042, kterým bylo zřízeno zástavní právo k předmětnému osobnímu automobilu. Poté exekučním příkazem na prodej movitých věcí ze dne 5. 9. 2016, č. j. 1997253/16/2514-00540-506042, správce daně nařídil daňovou exekuci prodejem movitých věcí, a to provedením soupisu movitých věcí dlužníka, kterým byla společnost North Bohemia Coal s. r. o. Následujícího dne provedl správce daně místní šetření, při kterém se pokusil provést exekuci předmětného osobního automobilu. Exekuci nebylo možné provést z toho důvodu, že se osobní automobil nacházel v uzamčeném areálu na adrese „X“. Správce daně proto telefonicky kontaktoval jednatele společnosti North Bohemia Coal s. r. o., který sdělil, že osobní automobil již není ve vlastnictví společnosti North Bohemia Coal s. r. o. a souhlasil s ústním jednáním u správce daně dne 8. 9. 2016. Dne 8. 9. 2016 se u správce daně konalo ústní jednání, kterého se účastnil jednatel společnosti North Bohemia Coal s. r. o., Mgr. T. P., který během ústního jednání předložil kupní smlouvu o prodeji předmětného osobního automobilu mezi společnostmi North Bohemia Coal s. r. o. a žalobkyní ze dne 5. 1. 2015 (v napadeném rozhodnutí chybně uvedeno 5. 1. 2017 – pozn. soudu) a dále přehled plateb žalobkyně za osobní automobil společnosti ŠkoFIN s. r. o., protokol o technické prohlídce vozidla a jeho technický průkaz. V rámci tohoto jednání byl Mgr. P. předán výše uvedený exekuční příkaz. Dne 22. 9. 2016 bylo správci daně doručeno odvolání společnosti North Bohemia Coal s. r. o. proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva k osobnímu automobilu. Toto odvolání bylo rozhodnutím správce daně č. j. 2292961/26/2514-00540-506042 zamítnuto jako opožděné a odvolací řízení zastaveno. Dne 12. 1. 2017 byl dle protokolu č. j. 36376/17/2514-00540-506042 proveden soupis movitých věcí společnosti North Bohemia Coal s. r. o., v rámci kterého byl sepsán i předmětný osobní automobil, který byl ponechán v držení žalobkyně.
9. Dne 25. 1. 2017 podala žalobkyně návrh na vyloučení věci (osobního automobilu) z exekuce, který opřela o kupní smlouvu a o doklady o zaplacení vozidla. O tomto návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce rozhodl správce daně rozhodnutím ze dne 22. 2. 2017, č. j. 378509/17/2514-00540-506042, tak, že předmětný osobní automobil se nevylučuje z daňové exekuce. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Ze správního spisu dále vyplývá, že správce daně vydal dne 26. 1. 2015 výzvu k podání prohlášení o majetku, která byla společnosti North Bohemia Coal s. r. o. doručena dne 27. 1. 2015. Součástí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

této výzvy bylo i poučení, které obsahovalo informaci o neúčinnosti právního jednání dlužníka týkající se jeho majetku vůči správci daně dle § 180 odst. 6 daňového řádu.

11. Podle § 179 daňového řádu po nařízení daňové exekuce správce daně na návrh osoby, které svědčí právo k majetku nepřipouštějící provedení exekuce nebo osoby, které je exekučním příkazem ukládána povinnost ohledně takového majetku, popřípadě z moci úřední, rozhodnutím vyloučí z daňové exekuce majetek, kterému svědčí právo nepřipouštějící provedení exekuce; příjemcem tohoto rozhodnutí je dlužník a další osoby, které podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.
12. Soud dále upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se rozložení důkazního břemene v řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce a na povinnosti správce daně v tomto řízení. Z ní je zásadní rozsudek ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 Afs 394/2017-32. V jeho bodě 25 Nejvyšší správní soud konstatoval: „Osoba, která činí návrh dle § 179 daňového řádu, je v tomto návrhu povinna uvést tvrzení týkající se uplatňovaného práva k majetku, který je předmětem exekuce, a současně označit důkazy, které mají její tvrzení prokázat. Písemné důkazy k prokázání svých tvrzení je navrhovatel povinen doložit společně s návrhem. Na správci daně pak je, aby v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 8 odst. 1 daňového řádu) posoudil, zda předložené důkazy jsou s to prokázat tvrzení obsažená v návrhu (tedy to, že navrhovateli svědčí právo nepřipouštějící exekuci předmětného majetku). Zde je tedy možno městskému soudu přisvědčit, že břemeno tvrzení a břemeno důkazní stran prokázání práva nepřipouštějícího exekuci skutečně tíží navrhovatele, nikoli správce daně. To ostatně odpovídá jak logice daňového řádu, tak občanského soudního řádu (a jeho části třetí, podle které se postupuje v případě excindačních žalob).“ Na tento názor později Nejvyšší správní soud souhlasně odkázal také v bodě 39 rozsudku ze dne 30. 8. 2018, č. j. 9 Afs 376/2017-87, kde k aplikaci § 179 daňového řádu dodal: „Břemeno tvrzení i břemeno důkazní nese navrhovatel, jenž tvrdí, že mu svědčí vlastnické právo. Na správci daně pak je, aby v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 8 odst. 1 daňového řádu) posoudil, zda předložené důkazy jsou s to prokázat tvrzení obsažená v návrhu (tedy to, že navrhovateli svědčí právo nepřipouštějící exekuci majetku).“ Tuto judikaturu je nutno doplnit o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č. j. 7 Afs 348/2018-32, z něhož byla vytvořena následující právní věta: „V řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce podle § 179 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, je na navrhovateli, aby věrohodnými a vzájemně si neodporujícími důkazy prokázal, že mu svědčí vlastnické právo k majetku, jehož vyloučení z daňové exekuce se domáhá. Hrozí-li, že navrhovatel neunes povinnost tvrzení a důkazní břemeno, má správce daně povinnost jej o této skutečnosti poučit a poskytnout mu příležitost svá tvrzení a důkazy doplnit (per analogiam § 118a a § 267 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 177 odst. 1 daňového řádu). Pokud však správce daně na základě volného hodnocení důkazů dospěje k závěru, že si předložené důkazy odporují či jsou jinak nedůvěryhodné, je namístě, aby návrh zamítl, nikoli aby navrhovateli přdestřel své pochybnosti a dal mu další příležitost, aby tyto pochybnosti vyvrátil.“
13. Rozhodnou v posuzovaném případě byla otázka, zda došlo kupní smlouvou ze dne 5. 1. 2015 k převodu vlastnického práva k osobnímu automobilu ze společnosti North Bohemia Coal s. r. o. na žalobkyni. Podstatná v projednávané věci je skutečnost, že na základě smlouvy o úvěru ze dne 2. 10. 2012 uzavřené mezi společností ŠkoFIN s. r. o. a společností North Bohemia Coal s. r. o. (tehdy ještě pod obchodní firmou Pražská uhelná CZ s. r. o.) byla vlastníkem daného osobního automobilu společnost ŠkoFIN s. r. o., neboť smluvní strany smlouvy o úvěru se ve smyslu § 553 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „starý občanský zákoník“) dohodly, že společnost North Bohemia Coal s. r. o. k zajištění pohledávky společnosti ŠkoFIN s. r. o. na vrácení poskytnutého úvěru převádí vlastnické právo ke specifikovanému vozidlu. Rovněž obchodní podmínky k dané smlouvě o úvěru v bodě 3.2 stanovily, že společnost ŠkoFIN s. r. o. nabyvá vlastnické právo k zajištění svých pohledávek již okamžikem převzetí předmětu financování klientem od dodavatele. Na to navazuje bod 3.5 obchodních podmínek, jenž určoval, že okamžikem, kdy klient zaplatí veškeré své závazky vzniklé na základě smlouvy, se dohoda o zajišťovacím převodu vlastnického práva od počátku ruší – klient se opětovně stává vlastníkem věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. Ve smlouvě o úvěru ze dne 2. 10. 2012 byl tedy mezi smluvními stranami sjednán zajišťovací převod práva ve smyslu § 553 starého občanského zákoníku. Společnost North Bohemia Coal s. r. o. tudíž danou smlouvou o úvěru převedla své vlastnické právo k osobnímu automobilu na společnost ŠkoFIN s. r. o. s rozvazovací podmínkou, že zajištěný závazek bude splněn. Zajišťovacím převodem práva tak došlo - byť podmíněně - ke změně v osobě vlastníka, a to až do doby, než bude zajištěný závazek splněn. Po uhrazení úvěru se bez dalšího obnovil původní stav, tj. že se společnost North Bohemia Coal s. r. o. opět stala vlastníkem předmětného vozidla.
15. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že společnost North Bohemia Coal s. r. o. se vlastníkem osobního automobilu mohla stát až doplacením všech svých závazků z úvěrové smlouvy uzavřené se společností ŠkoFIN s. r. o. Dle vyjádření společnosti ŠkoFIN s. r. o., které je součástí správního spisu, se společnost North Bohemia Coal s. r. o. stala vlastníkem osobního automobilu opětovně dne 4. 11. 2015. Až k tomuto datu tedy nabyla vlastnické právo a mohla s osobním automobilem jako vlastník dále nakládat.
16. Z kupní smlouvy o prodeji osobního automobilu ze dne 5. 1. 2015 uzavřené mezi společností North Bohemia Coal s. r. o. jako prodávající a žalobkyní jako kupující plyne, že na žalobkyni mělo být převedeno vlastnické právo k danému osobnímu automobilu za částku 430 000 Kč ke dni 5. 1. 2015. Za obě společnosti smlouvu podepsal Mgr. T. P.
17. K tomuto dni, jak je výše uvedeno, však byl předmětný osobní automobil ve vlastnictví společnosti ŠkoFIN s. r. o., což vyplývalo i z technického průkazu předloženého Mgr. P. při ústním jednání u správce daně dne 8. 9. 2016, ve kterém byla od 10. 10. 2012 jako vlastník uvedena právě společnost ŠkoFIN s. r. o. a jako provozovatel společnost Pražská uhelná CZ s. r. o. (dnes North Bohemia Coal s. r. o.).
18. Základní podmínkou pro převod vlastnického práva je, aby osoba, která hodlá věc převést, disponovala vlastnickým právem k ní. Podle zásady nikdo nemůže převést více práv než sám má, je právní jednání učiněné v rozporu s ní neplatné. Tento názor vyslovil Nejvyšší soud např. v rozsudku ze dne 22. 2. 2001, sp. zn. 22 Cdo 1072/99, nebo též Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 17. 4. 2019, sp. zn. 14 Cmo 206/2014, v němž uvedl: „*právní úkon učiněný v rozporu se zásadou, že nikdo nemůže převést více práv než sám má, je neplatný pro nemožnost plnění. Přitom se jedná o absolutní neplatnost právního úkonu, jež působí přímo ze zákona (ex lege) a od počátku (ex tunc).*” Tyto závěry jsou použitelné i v této věci.
19. Soud dále akcentuje, že žalobkyně nemohla být ani v dobré víře, že se stala vlastníkem předmětného vozidla, a že by tedy mohla nabýt předmětný osobní automobil od nevlastníka. Toto soud dovozuje z toho, že žalobkyně a společnost North Bohemia Coal s. r. o. jsou a i v rozhodné době byly kapitálově i personálně propojeny. Jednatelem společnosti North Bohemia Coal s. r. o. byl Mgr. T. P., který je zároveň jediným členem představenstva žalobkyně, přičemž žalobkyně je i jediným společníkem společnosti North Bohemia Coal s. r. o. Nutno též zdůraznit, že Mgr. P. za společnost Pražská uhelná CZ s. r. o. (dnes North Bohemia Coal s. r. o.) podepsal smlouvu o úvěru se společností ŠkoFIN s. r. o. ze dne 2. 10. 2010, v níž byl sjednán zajišťovací převod práva, a ze které tedy vyplývalo, že společnost North Bohemia Coal s. r. o. po dobu trvání úvěrového vztahu se společností ŠkoFIN s. r. o. není vlastníkem vozidla. V neposlední řadě lze odkázat na technický průkaz k danému osobnímu automobilu, v němž je od 10. 10. 2012 jako vlastník vozidla uvedena právě společnost ŠkoFIN s. r. o., přičemž tento údaj byl stále aktuální i v době 8. 9. 2016, kdy technický průkaz předložil správci daně dne 8. 9. 2016 Mgr. P. jako zástupce společnosti North Bohemia Coal s. r. o. Z technického průkazu, který je veřejnou listinou, tak žalobkyně musela nepochybně zjistit, že společnost North Bohemia Coal s. r. o. nebyla ke dni 5. 1. 2015 evidována v registru vozidel jako vlastník osobního automobilu, což je důležitou indicií osvědčující vlastnictví motorového vozidla.
20. Jelikož v době uzavření kupní smlouvy, tj. ke dni 5. 1. 2015, nebyla společnost North Bohemia Coal s. r. o. vlastníkem osobního automobilu, nemohla jej převést na žalobkyni, a tato smlouva je tedy ve smyslu § 588 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů od Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

počátku absolutně neplatná pro nemožnost plnění. V tomto ustanovení je totiž stanoveno, že soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přičí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

21. Soud shrnuje, že daňové orgány dospěly ke správnému závěru, že vlastníkem dotčeného osobního automobilu je nadále společnost North Bohemia Coal s. r. o., neboť k převodu vlastnického práva k danému vozidlu nemohlo dojít kupní smlouvou ze dne 5. 1. 2015 uzavřenou mezi společnostmi North Bohemia Coal s. r. o. a žalobkyní, a to pro její absolutní neplatnost z důvodu nemožnosti plnění. Daná kupní smlouva tedy nemohla mít žádné právní účinky. Žalobkyně tudíž neprokázala, že jí svědčí vlastnické právo k dotčenému osobnímu automobilu, jehož vyloučení z daňové exekuce se domáhala. Daňové orgány tak rozhodly správně, pokud nevyhověly návrhu žalobkyně na vyloučení daného osobního automobilu v daňové exekuci vedené vůči společnosti North Bohemia Coal s. r. o. Soud proto shledal námitky žalobkyně, že bylo porušeno její vlastnické právo a že osobní automobil nepatří společnosti North Bohemia Coal, s. r. o., nedůvodnými.
22. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. ledna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)